

MARIÁNSKÁ DENNICE. ANEB O NANEBEVZETÍ BLAHOSLAVENÉ PANNY MARIE

Česká mariánská muzika 42

Tak te - hdy Ma - tka nás ne - bo - žá - tka | o - pou - ští?
ne - bo - žá - tka o - pou - ští?

Tak si - ro - te - čky zpla - ká - ny vše - cky | pro - pou - ští?
vše - cky pro - pou - ští?

1. Tak tehdy Matka
nás nebožátka
opouští?
Tak sirotečky
zplakány všechny
propouští?

2. Kdo truchlivého
nápodobného
spatřil kdy?
O toms neslyšel
anis neviděl
to nikdy.

3. Apoštolové,
Boží poslové,
nebdíte?
Když hvězda schází
a pryč odchází,
mlčíte?

4. »Ach, ach, Matičko,
světa hvězdičko,
nescházej:
ne tak s chvátáním
a pospicháním
odcházej.

5. S tebou den jasný
byl a přešťastný,
mračíš se:
ach, nech večera,
jako i včera
jasni se.«

6. Darmo k ni mluvím,
ji nenamluvím,
umírá.
Ach neumírá,
nebe otvírá
Maria.

7. Nezadržujme,
vyprovazejme
hvězdičku:
do nebeského
ráje věčného
denničku.

8. Vstupuj, hvězdičko,
jasná denničko,
na nebe.
A osvěcuj nás
a potěšuj nás
svrch nebe.

9. Nezabloudíme,
již cestu víme
i světlo
spolu vidíme:
Mariji ctíme,
to světlo.